

lig virksomhed, og især hvis man kan gøre det på ulige vilkår.

Så vil jeg vende mig lidt mod det, der kaldes forbudet mod misbrug af en »dominerende markedsstilling«, for når man læser forslaget, fremstår det som et noget abstrakt begreb:

Betyder det forbud mod en dominerende stilling, at regeringen endelig har tænkt sig at gøre noget ved det magtmonopol, som findes blandt de finansielle supermarkeder, f.eks. når det drejer sig om ejendomsomsætning? Hvor er de bestemmelser i dette lovforslag, som sikrer, at alle de uheldige tilfælde, som vi har set i forbindelse med ejendomsomsætning, hvor man bliver påtvunget det ene og det andet og det tredje og det fjerde produkt, ikke længere kan finde sted? For jeg har lagt sager på bordet for medlemmer af Konkurrencerådet, som de har indrømmet at de godt kendte, men hvor de bare ikke kunne bevise noget, fordi de ikke havde de fornødne redskaber.

Så hvor er de redskaber i dette forslag, som gør, at man ikke længere kommer ud for, at når man går ind ad den ene dør for at købe et par sokker, kommer man ud af den anden dør med en hel garderobe – måske oven i købet til overpris – og for, at en handel bliver betinget af, at der lægges noget andet oveni?

Derfor vil jeg til slut sige til ministeren, at Fremskridtspartiet er positivt over for at få en ny og bedre konkurrencelov, men at vi er meget store modstandere af, at der skal være særvilkår for offentlige virksomheder, og at vi er meget interesserede i at få sikret, at de uheldige virkninger, der har været af den dominerende markedsstilling i den finansielle sektor, bliver ophævet.

Hvis vi kan få sikkerhed for dét, kan vi formentlig til slut støtte ministerens forslag, men hvis vi skulle stemme om ministerens forslag, som det foreligger lige præcis her og nu, ville tommelfingeren vende nedad og lampen lyse rødt. Men jeg håber, at der under udvalgsarbejdet bliver stillet de fornødne ændringsforslag.

Så hvis der er samarbejdsvilje fra regeringens side, er vi også samarbejdsvillige.

Frank Aaen (EL):

Hele denne debat forgår jo i virkeligheden på et forløjet grundlag, idet man lader, som om man bare ved at regulere lidt her og der og ophæve nogle aftaler og få lidt gennemsigtighed lige pludselig vil have en økonomi med fri konkurrence, og hvad er det for noget sludder, for vi

har jo en økonomi, der dag for dag bliver mere og mere koncentreret, og hvor de multinationale selskaber vokser?

Hvad angår verdenshandelen, er den jo i stadig stigende grad bare en handel mellem et multinationalt selskabs to afdelinger, og hvis vi kigger på dagligvaremarkedet, så er det 3-4 butikskæder og 10-15 storleverandører, der dominerer, hvad vi kan købe i butikkerne, og hvis vi kigger på værfterne, så er det ét stort værft, og hvis vi kigger på elektronikindustrien, så er det 2, 3, 4 store selskaber, der dominerer, og hvis vi kigger på det kulturelle område, f.eks. med hensyn til, hvad der foregår med tv-stationerne rundt om i verden, så er det jo en utrolig koncentration, der foregår.

Og så står man her og diskuterer, om en ny konkurrencelov kan sikre, at der ikke indgås ufine aftaler virksomhederne imellem!

Jamen det er jo enkelte virksomheder, der dominerer, og det griber man jo overhovedet ikke ind over for med det, der foreligger her, og med det udgangspunkt må vi derfor sige, at det ikke er en lov, der rykker noget som helst.

Alligevel er vi i Enhedslisten tilfredse med, at man indfører et forbudsprincip, så man på den måde i hvert fald kan gøre lidt for at forhindre misbrug – for nu ikke at overvurdere mulighederne – af dominerende stilling på markedet.

Og vi kan også fuldt ud støtte de undtagelser, der er omkring offentlig virksomhed, for dér skal vi ikke have Konkurrencerådet til at stå over demokratiske beslutninger. Vi skal ikke have Konkurrencerådet til at tvinge Københavns Kommune til at bryde blokaden i Nyhavn og køre affaldet væk og på den måde blande sig i en faglig konflikt, således som det kunne have gjort det forleden dag, hvis det havde haft magten til det. Vi skal ikke have Konkurrencerådet til at udøve den form for aktivitet, men det er muligt, hvis man ser på formuleringerne i lovforslaget.

Jeg har tidligere i en anden sammenhæng været inde på, at der også er eksempler på, at man som offentlig myndighed misbruger sin stilling, men jeg tror ikke, vi skal bruge konkurrenceloven til at regulere dét; jeg tror, vi skal kigge på tilsynet med kommuner og amter for at se, om der er brug for at forstærke dens mulighed for at gribe ind, hvis der sker et misbrug lokalt, og jeg tror, vi skal kigge på Folketingets muligheder for at gribe ind, hvis der er statslige virksomheder, der misbruger en dominerende stilling på markedet. Den vej rundt tror jeg vi